

Cançoner

d'Estat
Valencià

Cançoner

d'Estat Valencià

Any 2009

Vixca València Lliure!

Per la República Valenciana

i el Socialisme:

València, Independència!

Valencians, Sobirania!

A cura de Josep Algarra, Víctor Baeta i Joan S. Sorribes

**Este cançoner ha estat editat per
Sobirania Valenciana-Estat Valencià (SV-EV)**

Ja arriba el tren

Ja es veu com s'acosta a l'estació
Un tren que viatja amb un rumb
Forjat d'història, fets i raó.
Traçant un camí per un país
que avui roman ocult als ulls,
Després de tres segles d'asfalt i oblit.
Buscant un lloc
on prendre alè.
Unint totes les forces d'un poble valent.
Poble republicà
Alçat en peu
Que vol refer la història que li havien pres.
Trenquem els murs
I busquem tots junts la sortida
D'aquesta realitat mentida
Amb una resposta que arriba
Des de la plana al sud.
Ja arriba el tren
Ja arriba el temps
Unim totes les forces d'un poble valent.
Poble Valencià
Alçat en peu
Que vol refer la història que li havien pres.
Trenquem els murs
I busquem tots junts la sortida
D'aquesta realitat mentida
Amb una resposta que arriba
Des de la plana al sud.
Ja arriba el tren
Ja arriba el temps
Unim totes les forces d'un poble valent.

Carles Llinares-Víctor Baeta

Puja al tren republicà

Per la muntanya i vora mar.
Per l'horta i el secà.
Cap al Vinalopó i Alacant.
Des d'Hortes i Riberes,
els Ports i La Costera,
Marines, Foies i Valls,
fins la Font de la Figuera.
Va el tren republicà.

Riu amunt i riu avall.
Sènia, Xúquer i riu d'Alcoi.
Palància, Túria i Millars.
Tots els pobles i comarques de vida plens
reviscolarem les artèries del País Valencià.

Puja, puja, vinga va.
Puja al tren republicà.

En defensa de la terra
cantarem noves cançons
que ens donen forces

per cercar la llibertat.
De convicció i estima pel que som.
Per la nostra identitat.

Puja, puja, vinga va.
Puja al tren republicà.

Ni millors ni pitjors
serem nosaltres sense por.
(bis)

Puja, puja, vinga va.
Puja al tren republicà.

Alfons Olmo-Carles Llinares-Víctor Baeta

Les Parrandes

Des de Vinaroç a Oriola
i de Morella a Guardamar...
som un poble que camina
i que ningú podrà parar,
Tenim un nom molt clar:
País Valencià!

Catalunya i Aragó,
Andorra i el Rosselló
i les Illes Balears
així com l'Alguer,
Tots junts amb els valencians
som pobles germans.

Carraixet

Tinc un manec de tres pams i mig

Tinc un mànec de tres pams i mig,
Tinc un mànec de tres pams i mig,
Tinc un mànec per fer-me una aixà
Per si un cas m'envien a cavar.

I ahí tens la burra i allà hi ha un forcat
I el qui vulga pa es sembrarà el blat.

Ai! T'ho sents, ai, t'ho sents, que t'arrasca
Poc a poc s'ha llevat la corbata
Ai! t'arrasca de baix cap a dalt
Ves alerta potser et farà mal

I ahí tens la burra i allà hi ha un forcat
I el qui vulga pa es sembrarà el blat.

Ahí les tens com si foren cistelles,
Ahí les tens com si foren cistelles,
Embalades en caixes molt velles,
De redones i grans les idees.

I ahí tens la burra i allà hi ha un forcat
I el qui vulga pa es sembrarà el blat.

Ja va bé, ja va bé
Que et prepares,
Ja va bé, ja va bé
Que et prepares,
La pebrera està roja i a punt
Bufa-li, bufa-li que fa fum.

Lluís el Sifoner

La manta al coll

La manta al coll i el cabasset
mon anirem al Postiguet
la manta al coll i el cabasset,
mon anirem, mon anirem al Postiguet
arriando xim-pam-pum
arriando xim-pam-pum

Una volta passetjava
un guardia 'monocipal'
passejant-se per la plaça
cap amunt i cap avall,
de la bragueta li faltava
la manssaneta i un botó
per allí se li assomaba
Don Joaquim, el director

Una volta quan tornaba
el tio Pep de l'horta
es va trobar de casa
oberta la porta,
pujant per l'escaleta
es trobà un senyoret
que, oberta la bragueta,
li ensenyaba el cacahuet.

Les xicotes de Xixona
s'han comprat una romana
per a pesar-se les mamelles
dos voltes a la setmana,
xica, si vols que t'ho faça
posat panxa cap amunt
i voràs que polseguera
t'ix per lo forat del cul.

Per dos quinzets un *puro*,
per tres una pipa,
per quatre una guitarra,
per cinc una xica,
el puro *pa* fumar
la pipa *pa* lluir
la guitarra *pa* tocar
i la xica... *pa* dormir

Pavesos

El Tio Pep

Lo tio Pep se'n va a Muro, tio Pep;
lo tio Pep se'n va a Muro, tio Pep:
De Muro què em portarà, Tio Pep? Tio Pep, tio Pep, tio Pep...
De Muro què em portarà, Tio Pep? Tio Pep, tio Pep, tio Pep...
Una tartana i un burro, tio Pep;
una tartana i un burro, tio Pep,
per a anar a passejar, tio Pep, tio Pep, tio Pep, tio Pep...
Per a anar a passejar, tio Pep, tio Pep, tio Pep, tio Pep...
El tio Pep ja té el burro, tio Pep;
el tio Pep ja té el burro, tio Pep,
que molts quinzets li ha costat, tio Pep, tio Pep, tio Pep, tio Pep...
Que molts quinzets li ha costat, tio Pep, tio Pep, tio Pep, tio Pep...
I tota la gent de Muro, tio Pep;
i tota la gent de Muro, tio Pep,
diuen que l'han enredrat, tio Pep, tio Pep, tio Pep, tio Pep...
Diuen que l'han enredrat, tio Pep, tio Pep, tio Pep, tio Pep...
El ruc li ha dat tres pataes, tio Pep;
el ruc li ha dat tres pataes, tio Pep,
i l'han dut a l'hospital, tio Pep, tio Pep, tio Pep, tio Pep...
I l'han dut a l'hospital, tio Pep, tio Pep, tio Pep, tio Pep...
Té tres costelles trencaes, tio Pep;
té tres costelles trencaes, tio Pep,
i tot lo cos li fa mal, tio Pep, tio Pep, tio Pep, tio Pep...
I tot lo cos li fa mal, tio Pep, tio Pep, tio Pep, tio Pep...
El tio Pep torna a Muro, tio Pep...

Paco Muñoz-Popular

No en volem cap

No en volem cap
Que no estiga borratxo
No en volem cap
Que no estiga bufat
Volem, volem, volem
Que estiguen tots borratxos,
Volem, volem, volem
Que estiguen tots contentes.

Els cinc som de la població;
Som el més borratxos de tot Castelló,
Si *mos* emborratxen és per compromís,
La nostra medicina sempre es el ví.

Som els més animals de tot el poble
I anem a ca les nòvies i no *mos* volen
Perquè sempre bevem vi i aiguardent,
Som la rialla de tota la gent.

Tots junts, tots junts, tots junts
La quadrilla dels borratxos,
Tots junts, tots junts, tots junts,
La quadrilla dels bufats.

(afegida)

No volem ser una regió d'Espanya
No volem ser un país conquistat
Volem, volem, volem,
Volem la independència
Volem, volem, volem
Volem ser sobirans!

Al Tall

Havaneres

En el Cabanyal
N'hi ha una casa
que fa un cantonet
la xica d'allí
festejava amb un xic foraster
I ara s'ha sabut
que la xica ben grossa s'ha fet
I és que l'han fotut
i la xica va a tindre un xiquet

París s'encén, s'encén París,
París s'encén, s'encèn París
(bis)

Posa'm un got
o dos o tres
per a nosaltres
per als demás...

Un senyor damunt d'un ruc
(bis)

La pobra bèstia
va rrelliscar
va caure a l'aigua
i es va ofegar
i el senyor deia
per tot arreu
qui no vulga caure
qui no vulga caure
que s'abaixe a peu

París s'encén, s'encén París,
París s'encén, s'encèn París
(bis)

Tradicional

Potpurri valencià (Cobles)

Jo passí per l'Alcantillo
i em trobí este cornetí
i una xica que està en amos
me'l neteja pel matí
Des de llavors la xiqueta
sempre m'anava diguent:
atra tocatita, atra tocatita,
atra tocatita que això està muy bien.

París s'encén, s'encén París,
París s'encén, s'encèn París
(bis)

Si tu fores calladeta
i no ho digueres a ningú,
jo et faria una nineta:
jugaríem ella, jo i tu.
Si ta mare te pregunta
eixa nina de qui es...
"me l'he trobada en un *barco*
i és filla d'un mariner!"

París s'encén, s'encén París,
París s'encén, s'encèn París
(bis)

Si vols que et faça cançons
jo te'n faré més de mil
que les porte en la butxaca
lligadetes amb un fil:
I eres perdiueta, i eres perdiueta
com piques i voles
I eres més bonica, I eres més bonica
que totes les dones
I eres perdiueta, i eres perdiueta,
com voles i piques
I eres més bonica, eres més bonica
que totes les xiques.

Et vull, et vull, et vull i et voldré
Perquè bonica, amb tu em casaré.

París s'encén, s'encén París,
París s'encén, s'encèn París
(bis)

A ta mare l'ha vista
en el barranc, en l'assut,
es menjava una coca
que li xorrava el suc...
Ma mare m'envia a l'horta
a regar el melonar
però jo faig una revolta
i me'n vaig a festejar.
A ta mare l'he vista
en el barranc, en l'assut,
amb les cames obertes
i ensenyant el parrús...

París s'encén, s'encén París,
París s'encén, s'encèn París
(bis)

Mon pare no te nas
mon pare no te nas
ma mare es xata
i un germanet que tinc
i un germanet que tinc
el nas li falta.
(bis)

París s'encén, s'encén París,
París s'encén, s'encèn París
(bis)

Posa'm vi, posa'm vi, posa'm vi
mol beurem, *mol* beurem, *mol* beurem
si no ens poses vi, no mos anirem
no mos anirem i ací ens quedarem.

Que borratxera, que borratxera,
que borratxera, tota la culpa
la tabernera...
(bis)

París s'encén, s'encén París,
París s'encén, s'encèn París
(bis)

Maria Rosa que bona estàs,
tens una figa com un cabàs,
i unes mamelles com dos cistelles,
Maria Rosa que rebona estàs...

Maria Rosa que bona estàs,
tens una figa com un cabàs,
Veste'n a casa, carinyo meu.
Porta'm palmito, jo t'aventaré...

Maria Rosa que bona estàs,
Tens una figa com un cabàs,
Veste'n a casa, carinyo meu,
Que t'ho demane per l'amor de Déu.

Ja ve Cento de ca la nòvia,
ja ve Cento malhumorat,
ja sa mare li preguntava,
carabasses li hauran donat!

Ja ve Cento de ca la nòvia,
ja ve Cento malencarat,
ja ve Cento de ca la nòvia:
carabasses li hauran donat!

París s'encén, s'encén París,
París s'encén, s'encèn París
(bis)

Ramonet
Ramonet, si vas a l'hort,
cull-me figues, cull-me figues!
Ramonet, si vas a l'hort,
cull-me figues i albercocs!

*Tradicional*s

La tarara

El dia de Pàsquia
Salvoret plorava
perque el catxirulo
no se li empinava.

La tarara sí
la tarara no
la tarara mare
que la balle jo.
Ella porta pirri
ella porta pirri
ella porta pirri
i tambe polissó.

La tarara sí
la tarara no
la tarara mare
que la balle jo.

En estos dies de Pàsquia
són bons dies per jugar
xics i xiques que no juguen
no tindran cap berenar.

El dia de Pàsquia,
dia de les mones
ai, quines cuixetes
tenen les xicones.

La tarara sí
la tarara no
la tarara mare
que la balle jo.

Un dia de Pàsquia
un xiquet plorava
perquè el pa de dacsá
no li agradava.

La tarara sí
la tarara no
la tarara mare
que la balle jo.

En estos dies de Pàsquia
són bons dies per jugar
xics i xiques que no juguen
no tindran cap berenar.

Porta la Tarara
un cistellet de fruites
jo li les demane
i em dóna les millors.

La tarara sí
la tarara no
la tarara mare
que la balle jo.

En estos dies de Pàsquia
són bons dies per jugar
xics i xiques que no juguen
no tindran cap berenar.

Tradicional

Ja no canta el capellà

Ja no canta el capellà,
perquè no li donen una.
Ni una ni mitja ni cap,
ja no canta el capellà!

Ja no canta el capellà
perquè ni li donen dos.
Ni dos ni una ni mitja ni cap
ja no canta el capellà!

...

Ja no canta el capellà
perquè no li donen deu.
Ni deu ni nou ni vuit ni set
ni sis ni cinc ni quatre ni tres
ni dos ni una ni mitja ni cap
ja no canta el capellà!

Els Pavesos

La Panderola

La Panderola
De Castelló a Almassora
Xispum tracatrac,
De Castelló a Almassora
Xispum tracatrac,
Hi ha un tren que vola leré
Hi ha un tren que vola leré
Hi ha un tren que vola leré
Leré,leré, leré
Hi ha un tren que vola leré, leré
I per aixó li dieu, Ximpum tracatrac
I per aixó li dieu, Ximpum tracatrac
La Panderola leré
La Panderola leré
La Panderola leré leré leré leré
La Panderola leré leré
Era de gran ajuda, Ximpum tracatrac
Era de gran ajuda, Ximpum tracatrac
Per als Graueros leré,
Per als Graueros leré,
Per als Graueros leré, leré, leré, leré
Pera els Graueros leré, leré
Ara com ja no vola, Ximpum tracatrac
Ara com ja no vola, Ximpum tracatrac
Està al *Paseo* leré
Està al *Paseo* leré
Està al *Paseo* leré leré, leré, leré
Està al *Paseo* leré leré.

Tradicional

El Tio Canya

En la pobla hi ha un vell
en la pobla hi ha un vell
que li diuen tio Canya:
porta gorra i brusa negra,
porta gorra i brusa negra,
i una faixa morellana.
Tres voltes només va anar
el tio Canya a València:
primer quan va entrar en quintes
i en casar-se amb sa femella.
La tercera va jurar
de no tornar a xafar-la;
que a un home que ve del poble,
ningú fa abaixar la cara.
Set vegades va fer cua,
set vegades va fer cua,
en presentar uns papers,
per no saber expressar-se,
per no saber expressar-se,
en llengua de forasters.
Aguantà totes les burles,
les paraules agrejades,
i a la Pobla va tornar.
Tio Canya, tio Canya,
no tens les claus de ta casa:
posa-li un forrellat nou
o et farà fum la teulada.
Tio Canya tingué un fill
Tio Canya tingué un fill
que li diuen tio Canya:
porta gorra i brusa negra
porta gorra i brusa negra,
i una faixa morellana.
Bé recorda el tio Canya
quan varen portar-lo a escola
set anys, la cara ben neta,
ulls oberts, camisa nova.
Però molt més va obrir els ulls
el xiquet del tio Canya
quan va sentir aquell mestre
parlant de manera estranya.
Cada dia que passava,
Cada dia que passava
anava encollint els muscles
per por a que el senyor mestre
per por a que el senyor mestre
li fera alguna pregunta.
Aguantà càstigs i renyes
sens gosar d'obrir la boca
i la escola va odiar.
Tio Canya, tio Canya,
no tens les claus de ta casa:
posa-li un forrellat nou
o et farà fum la teulada.

Cròniques del carrer diuen
cròniques del carrer diuen
d'uns nets que té el tio Canya
que són metges a València
que són metges a València
professors i gent lletrada.
Quan a estiu vénen al poble,
visiten el tio Canya
i el pobre vell se'ls escolta
parlant llengua castellana.
Però cròniques més noves
expliquen que el tio Canya
ja compta amb besnéts molt joves
que alegren la seua cara.
Mai parlen en castellà
mai parlen en castellà
com han après dels seus pares,
sinó com la gent del poble,
sinó com la gent del poble
la llengua del tio Canya.
Reviscola, tio Canya,
amb gaiato si et fa falta
que a València has de tornar
Tio Canya Tio Canya
no tens les claus de ta casa:
posa-li un forrellat nou,
perquè avui tens temps encara

Al Tall

Pepe Tono

Pepe Tono cull-me pomes
Concepció que altes que estan

Si les branques no s'ajoquen
pomes no se'n colliran

Pepe Tono Pepe Tono
Se'n va anar a casa un civil
a demanar-li la filla
cosa que fan els fadrins
i sa mare li contesta
Pepe Tono no pot ser
que la meua filla és jove
i no té el seu menester

Pepe Tono cull-me pomes
Concepció que altes que estan

Si les branques no s'ajoquen
pomes no se'n colliran

Tradicional

El Cant dels Maulets

Eixiu tots de casa que la festa bull,
feu dolços de nata i coques de brull,
polimenteu fustes i emblanquineu murs
perquè Carles d'Àustria ha jurat els Furs.
Enrameu de murta places i carrers,
abastiu de piules xavals i xiquets,
aclariu la gola amb vi i moscatell,
que no hi ha qui pare el pas dels maulets.
Vine Pilareta que et pegue un saxó,
els peixos en l'aigua i els amos al clot,
i si no l'empara el Nostre Senyor,
tallarem la cua a Felip de Borbó.
Si l'oratge es gira en mal dels maulets
vindran altres dies que bufe bon vent.
Quan més curt ens lliguen més perill tindran.
Passeu-me la bota i seguiu tocant

Al Tall

Bela ciao

De bon matí m'he aixecat
Oh bella ciao, bella ciao, bella ciao, ciao, ciao
De bon matí m'he aixecat
i he descobert l'invasor

Oh, guerriller, jo t'acompanye
Oh bella ciao, bella ciao, bella ciao, ciao, ciao
Oh, guerriller, jo t'acompanye
perquè ací em sent morir

I si jo caic, en la guerrilla
Oh bella ciao, bella ciao, bella ciao, ciao, ciao
I si jo caic, en la guerrilla
pren el meu fusell per mi

Cava una fossa en la muntanya
Oh bella ciao, bella ciao, bella ciao, ciao, ciao
Cava una fossa en la muntanya
sota l'ombra d'una flor

Així quan la veja el poble
Oh bella ciao, bella ciao, bella ciao, ciao, ciao
Així quan la veja el poble
en dirà que bella flor

Serà la flor d'un guerriller
Oh bella ciao, bella ciao, bella ciao, ciao, ciao
Serà la flor d'un guerriller
caigut per la llibertat

Serà la flor d'un guerriller
caigut per la llibertat
caigut per la llibertat

Tradicional

La vall del riu vermell

Trobarem a mancar el teu somriure.
Dius que ens deixes, t'en vas lluny d'ací
però el record de la vall on vas viure...
no l'esborra la pols del camí.

El teu front duu la llum de l'albada...
ja no et solquen dolors ni treballs.
i el vestit amarat de rossada...
tant vermell com el riu de la vall...

Quan arribes a dalt la carena...
mira el riu i la vall que has deixat...
i aquest cor que ara guarda la pena...
tan amarga del teu comita...

Espiritual negre
Cançoner popular

Vaixell de Grècia

Si per les albes veieu passar un vaixell
besant les aigües del mar bressol dels déus,
feu-li senyal, que puga veure on som
i caminar amb nosaltres cap al nord.

Si no duu xarxa, ni orsa, ni timó,
no penseu mai que ho haja perdut tot,
que el poble sempre podrà inflar el velam
per guanyar onades fetes de por i de sang

Vaixell que plores igual que plora el meu,
que duus la pena i el dol que porta el meu,
vaixell de Grècia, que no t'enfonse el tro,
infla les veles que anem al mateix port.

Lluís Llach

No serem moguts

No serem, no serem moguts!
No serem, no serem moguts,
igual que el pi aprop de la ribera,
no serem moguts !

Ens empara el Sindicat, no serem moguts!
Ens empara el Sindicat, no serem moguts,
igual que el pi aprop de la ribera,
no serem moguts!

No serem, no serem moguts!
No serem, no serem moguts,
igual que el pi aprop de la ribera,
no serem moguts!

Lluitarem i aguantarem, no serem moguts!
Lluitarem i aguantarem, no serem moguts,
igual que el pi aprop de la ribera,
no serem moguts!

No serem, no serem moguts!
No serem, no serem moguts,
igual que el pi aprop de la ribera,
no serem moguts!

El Nord i el Sud tots junts, no serem moguts!
El Nord i el Sud tots junts, no serem moguts,
igual que el pi aprop de la ribera,
no serem moguts!

No serem, no serem moguts!
No serem, no serem moguts,
igual que el pi aprop de la ribera,
no serem moguts!

Tradicional

L'estaca

L'avi Siset em parlava
de bon matí al portal,
mentre el sol esperàvem
i els carros vèiem passar.
Siset, que no veus l'estaca
a on estem tots lligats?
Si no podem desfer-nos-en
mai no podrem caminar!
Si estirem tots ella caurà
i molt de temps no pot durar,
segur que tomba, tomba, tomba,
ben corcada deu ser ja.
Si jo l'estiro fort per aquí
i tu l'estires fort per allà,
segur que tomba, tomba, tomba
i ens podrem alliberar.
Però Siset, fa molt temps ja
les mans se'm van escorxant
i quan la força se me'n va
ella es més forta i més gran.
Ben cert sé que està podrida
i és que, Siset, pesa tant
que a cops la força m'oblida,
torna'm a dir el teu cant
Si estirem tots ella caurà
i molt de temps no pot durar,
segur que tomba, tomba, tomba,
ben corcada deu ser ja.
Si jo l'estiro fort per aquí
i tu l'estires fort per allà,
segur que tomba, tomba, tomba
i ens podrem alliberar.
L'avi Siset ja no diu res,
mal vent que se'l va emportar,
ell qui sap cap a quin indret
i jo a sota el portal.
I, mentre passen els nous vailets,
estiro el coll per cantar
el darrer cant d'en Siset,
el darrer que em va ensenyar.
Si estirem tots ella caurà
i molt de temps no pot durar,
segur que tomba, tomba, tomba,
ben corcada deu ser ja.
Si jo l'estiro fort per aquí
i tu l'estires fort per allà,
segur que tomba, tomba, tomba
i ens podrem alliberar.

Lluís Llach

El poble unit

El poble unit,
mai més serà oprimít!
Anem, cantem que aviat triomfarem
avancen ja banderes d'unitat,
i tu vindràs marxant al meu costat,
i així veuràs ton cant i ta bandera floriran.

El sol d'un matí roig encès
anuncia ja la vida que vindrà!
Anem, lluitem, el poble triomfarà,
serà millor la vida que vindrà,
a conquistar nostra felicitat
i en un sol clam mil veus del dur combat
s'aixecaran diguent cançó de llibertat,
amb decisió la pàtria vencerà!

I ara, el poble
que s'alça en la lluita,
amb veu de gegant
cridant: endavant:

El poble unit,
mai més serà oprimít!
La pàtria es va forjant la unitat,
del sud al nord es mobilitzarà,
llaurador, obrer, pastor o mariner,
del bosc al mar, units en el combat,
i en el treball iguals, la pàtria cobriran
perquè tots junts anem sempre endavant.

Anem, cantem que aviat triomfarem
ja som milers cantant la veritat,
el cor forjat en un noble combat,
les mans i els punys portant ja la
justícia i la raó

i tu, companya de valor,
lluitant ací junt al treballador.

I ara, el poble
que s'alça en la lluita,
amb veu de gegant
cridant: endavant:

El poble unit,
mai més serà oprimít!

Quilapayún

Cançó de Lluita

Valencians, prou de temps s'allunyàrem
oblidant-nos que érem germans.
Ajuntem-nos, que ja ha arribat l'hora
de ser lliures i ser valencians.

Ja sobre els camps d'Europa
pertot arreu esclaten
les flors que són els símbols
de pàtria i llibertat,
i mentre altres cullen
els fruits de la victòria
el Poble Valencià
no pot estar parat.

Valencians, defensem nostra terra
contra lladres, botxins i tirans,
ajuntem-nos, que ja ha arribat l'hora
de ser lliures i ser valencians.

Junt a la nostra mar
i al cim de la muntanya,
la voluntat del poble ens ha posat un niu;
de front, a l'aire lliure
el nostre pit s'eixampla
i al bes del sol que abraça
el nostre cor reviu.

Valencians, defensem nostra terra
contra lladres, botxins i tirans,
ajuntem-nos, que ja ha arribat l'hora
de ser lliures i ser valencians.

*(Versió actualitzada de la Cançó de Lluita
o Cant de Redempció de Maximilià Thous)*

La Internacional

Amunt els pàries de la terra,
amunt els qui pateixen fam,
els proletaris cridem guerra,
tot el món és de guerra un clam.
Del passat no en deixarem rastre,
estols d'esclaus tots amunt, tots,
el món canviarà de base,
no hem estat res i ho serem tot.
És la lluita darrera,
unim-nos i demà
la internacional serà
el gènere humà.
(bis)

No esperes salvacions supremes
de Déu, de reis ni de tirans,
obrer és la sang de tes venes
que triomfant et salvarà.
La força del tirà sotmesa
ton puny deixarà quan voldràs;
atiem la fornal encesa,
el ferro és fill del nostre braç.
És la lluita darrera,
unim-nos i demà
la internacional serà
el gènere humà.
(bis)

Obrers, llauradors, la batalla
ha començat i finirà,
la terra és per qui la treballa,
qui no treballa morirà.
Si del cel de la nostra terra
foragitem dels corbs l'estol,
pau dolça seguirà a la guerra
i sempre més brillarà el sol.
És la lluita darrera,
unim-nos i demà
la internacional serà
el gènere humà.
(bis)

Pierre Degeyter-Eugène Pottier

A les Barricades

Negres tempestes
agiten els aires,
núvols sinistres
ens ceguen l'esguard,
encar que us espere
la mort més cruenta,
contra l'adversari
havem de lluitar.
L'única riquesa
és la llibertat
i cal defensar-la
amb coratge i amb fe.

Alta la bandera revolucionària
que sens repòs ens mena
al triomf del nostre anhel.
Dempeus tot el poble!
Tots a la lluita!
Esfondrem amb fúria
la reacció!
A les barricades!
A les barricades!
Per la victòria de la confederació!

Waclaw Swiecicki-Ángel Miret-Valeriano-Orobón Fernández

Himne Nacional Valencià

Tots baix els plecs de la nostra Senyera
junts, i a una veu, germans vingau.
Ja en el taller i en el camp remoregen
càntics d'amor, himnes de pau!
Pas a la Nació
que avança en marcha triomfal!
Per a tu la vega envia
la riquesa que atresora,
i és la veu de l'aigua càntic d'alegria
acordat al ritme de guitarra mora.
Paladins de l'art t'ofrenen
ses victories gegantines;
i als teus peus, Sultana,
tons jardins estenen
un tapis de murta i de roses fines.
Brinden fruites daurades
els paradisos de les riberes;
pengen les arracades
baix les arcades de les palmeres.
Sona la veu amada,
i en potentíssim, vibrant ressó,
notes de nostra albada
canten les glòries de la Nació.
Valencians en peu alcem-se,
que nostra veu
la llum salude
d'un sol novell.

Tots baix els plecs de la nostra Senyera,
junts, i a una veu, germans vingau.
Ja en el taller i en el camp remoregen
càntics d'amor, himnes de pau!
Flamege en l'aire
nostra Senyera!
Glòria a la Pàtria!
Vixca Valencia!
Vixca! Vixca!! Vixca!!!

Maximilia Thous-Josep Serrano

Cançoner

d'Estat
Valencià